

بررسی تاثیر کمی صادرات بر تولید ناخالص داخلی ایران

دکتر عبدالجید آهنگری و مجید نواصری*

تاریخ پذیرش: ۸۴/۳/۳ تاریخ وصول: ۸۴/۷/۴

چکیده

نقش صادرات در توسعه اقتصادی کشورها و بخصوص تاثیر آن بر تولید ناخالص داخلی، در دهه‌های اخیر، نزد اقتصاد دانان اهمیت بیشتری یافته است. در این مقاله با استفاده از آمار سری زمانی ۱۳۴۲-۷۹ و روش‌های اقتصادسنجی انگل-گرنجر، تصحیح خطأ (ECM) و آزمون‌های مربوط، رابطه‌ی صادرات نفتی (XO) و صادرات غیرنفتی (XNO) با تولید ناخالص داخلی (GDP) و تولید ناخالص داخلی بدون نفت ($GDPNO$) برآورد گردیده است. مدل مورد استفاده، برگرفته از مدل سالواتوره و هاتر است و در آن متغیرهای مستقل شامل صادرات (نفتی و غیرنفتی، به طور جداگانه)، نیروی کار و سرمایه است. نسبت صادرات صنعتی به واردات کالاهای واسطه‌ای (به عنوان شاخص صنعتی شدن) است. مطابق با نتایج حاصل، در بلند مدت یک درصد رشد در صادرات غیرنفتی موجب رشد GDP و $GDPNO$ به ترتیب معادل با 0.012 و 0.009 درصد می‌شود و یک درصد رشد در XO ، متغیرهای مذکور را 0.013 و 0.005 درصد افزایش می‌دهد. همچنین، برآورد مدل‌های کوتاه مدت، بیانگر این است که یک درصد افزایش در نرخ رشد XO نرخ‌های رشد GDP و $GDPNO$ را به ترتیب 0.013 و 0.005 درصد در همان سال، و نرخ رشد $GDPNO$ را به میزان تقریباً 0.06 درصد تا دو سال بعد افزایش می‌دهد و نیز نرخ رشد GDP را با یک وقفه‌ی دو ساله، 0.06 درصد بالا می‌برد. نتایج کوتاه مدت حاکی از عدم رابطه‌ی معنی‌دار رشد XNO با رشد GDP است.

واژه‌های کلیدی: صادرات نفتی، صادرات غیرنفتی، تولید ناخالص داخلی، تولید ناخالص داخلی بدون نفت، صنعتی شدن

* به ترتیب، استادیار و دانشجوی کارشناسی ارشد اقتصاد دانشکده‌ی اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه (Am_ahangari@yahoo.com) شهید چمران اهواز

۱- مقدمه

موفقیت کشورهای با گرایش صادرات، بخصوص کشورهای شرق آسیا در دهه‌های اخیر و نیز گسترش تجارت جهانی در چهارچوب سازمان تجارت جهانی (*WTO*)، نقش صادرات را در توسعه و رشد اقتصادی با اهمیت‌تر جلوه داده است. در این راستا، تاثیر صادرات بر *GDP* و آگاهی از چگونگی این رابطه، از موضوعات مهم و مورد توجه اقتصاددانان بوده است. مطالعه حاضر در نظر دارد با استفاده از آمار سری زمانی ۱۳۴۲-۷۹ و برآورد کشش تولید ناخالص داخلی با نفت (*GDP*) و بدون نفت (*GDPNO*) نسبت به صادرات نفتی (*XO*) و غیر نفتی (*XNO*) تاثیر صادرات را بر رشد اقتصادی ارزیابی کند. برای این منظور، از مدل سالواتوره و هاتر^۱ (رحیمی و رازی‌بنی، ۱۳۷۴) استفاده شده است. برآورد مدل‌ها با روش اقتصاد سنجی *OLS* و آزمون انگل-گرنجر برای بلند مدت و تصحیح خطا (*ECM*) برای کوتاه مدت و با کمک نرم افزار *Eviews* صورت گرفته است. اطلاعات و آمار لازم از مراکز رسمی مانند بانک مرکزی، سازمان مدیریت و برنامه ریزی، وزارت بازرگانی و مرکز آمار ایران تهیه گردیده است.

۲- مبانی نظری و تجربی

اقتصاددانان از جنبه‌های مختلفی تاثیر صادرات را بر تولید ناخالص داخلی کشورها ارزیابی کرده‌اند. فدر^۲ (۱۹۸۲)، بر فزونی بهره‌وری بخش صادراتی نسبت به بخش غیر صادراتی به واسطهٔ تخصیص کارآتر منابع تاکید دارد. بعضی از اقتصاددانان مانند فاجانا^۳، ویلیامسون^۴ و ویدوداس^۵ معتقدند که رشد صادرات از فشار تاثیر تغییرات خارجی بر اقتصاد داخلی می‌کاهد و به افزایش تولید کالاهای سرمایه‌ای کمک می‌کند (توسلی ۱۳۷۸). اقتصاددانان نوکلاسیک اعتقاد دارند که راهبرد توسعه‌ی صادرات موجب جذب سریع فناوری نوین و در نتیجه رشد اقتصادی بیشتر می‌شود (هادی زنوز، ۱۳۷۹). مطالعات تجربی حاکی از نتایج

^۱ Salvatore and Hatcher

^۲ Feder

^۳ Fajana

^۴ Williamson

^۵ Vivodas

متفاوتی است. تحقیقات اقتصاددانان متعدد، از جمله میخائلی^۶ (۱۹۷۷)، دلار^۷ (۱۹۹۰) و فوسو^۸ (۱۹۹۰) حاکی از تاثیر مثبت صادرات بر رشد تولید ناخالص داخلی است. چاو^۹ (۱۹۸۷) رابطه‌ی رشد تولید صنعتی و رشد صادرات را در چند کشور تایید کرده است. جانگ مارشال^{۱۰} از بین سی و هفت کشور مورد بررسی وجود رابطه‌ی رشد صادرات با رشد اقتصادی را فقط برای چهار کشور تایید کرده است. تحقیقات داخلی نیز نتایج یکسانی را نشان نمی‌دهد. در حالی که بعضی از مطالعات مانند جلایی نائینی (۱۳۷۵)، توسلی (۱۳۷۸) و صفری (۱۳۷۵)، بیانگر تاثیر مثبت افزایش صادرات بر تولید است، هژبر کیانی و حسنوند (۱۳۷۷)، چنین رابطه‌ای را نشان نداده‌اند و مطابق با بررسی شرکاء و صفوی (۱۳۷۶) برای بخش صنعت، رابطه‌ی مذکور فقط برای دوره‌ی ۱۳۶۸-۷۲ مثبت و معنی‌دار شده است و برای دوره‌ی ۱۳۵۸-۶۸، بر خلاف انتظار منفی بوده است.

۳- معرفی مدل و برآورد آن

اگر چه نقش صادرات از دیرباز مورد توجه مکاتب و اقتصاددانان بوده است، اما از اوخر دهه‌ی ۱۹۶۰، با اتخاذ استراتژی گسترش صادرات صنعتی و موقفیت چشمگیر کشورهای شرق آسیا، نقش صادرات در توسعه‌ی اقتصادی بیشتر مورد توجه اقتصاددانان قرار گرفت، به طوری که مدل‌های متعددی برای بررسی اثر صادرات بر رشد اقتصادی کشورها ارائه گردید. بلاالاس، در مدل پیشنهادی رشد برای کشورهای در حال توسعه، متغیرهای مستقلی شامل رشد نیروی کار، رشد صادرات، سهم صادرات کالاهای صنعتی در کل صادرات و نسبت پس انداز داخلی و خارجی به تولید را در نظر گرفته است (نواصری، ۱۳۸۳). آل یوسف نیز برای کشورهای عربی صادر کننده‌ی نفت، مدل رشد اقتصادی را با متغیرهای توضیحی شامل نسبت سرمایه گذاری به تولید، صادرات و نیروی کار ارائه و آن را برآورد نموده است. طبق این مدل، در کوتاه مدت ضرایب مربوط به متغیر صادرات دارای

⁶ Michealy

⁷ Dolar

⁸ Fosu

⁹ Chow

¹⁰ Jung-Marshall

علامت مثبت و معنی دار است (همان منبع)، سالواتوره و هاتر در مدل دیگری برای رشد اقتصادی متغیرهای صادرات، سرمایه، نیروی کار و تولید صنعتی (به عنوان شاخص صنعتی شدن) را مورد توجه قرار داده‌اند (رحیمی و رازینی، ۱۳۸۴). برآورد مدل نشان می‌دهد که فقط در کشورهای درون‌گرا، صادرات تاثیر مثبت و معنی داری بر روی تولید ناخالص داخلی داشته است و در توجیه آن بیان شده است که در کشورهای برون‌گرا، منافع حاصل از تجارت تنها ناشی از خود تجارت نیست. در این مطالعه، مدل مورد نظر برگرفته از مدل سالواتوره و هاتر است. از ویژگی‌های این مدل، لحاظ کردن متغیر صنعتی شدن است. صنعتی شدن، یکی از عوامل مهم رشد اقتصادی کشورها محسوب می‌شود و از این رو، وجود این متغیر در مدل موجب می‌شود که اثر صادرات بر رشد اقتصادی به طور مستقل از تاثیر صنعتی شدن ارزیابی قابل ارزیابی باشد. البته، در الگوی مطالعه حاضر، صادرات نفتی و غیر نفتی به صورت دو متغیر جداگانه آورده شده است. همچنین، با توجه به وابستگی اقتصاد ایران به درآمدهای نفتی، از نسبت صادرات صنعتی به واردات کالاهای واسطه‌ای به عنوان متغیر جایگزین برای صنعتی شدن استفاده گردیده است. تاثیر جنگ تحملی نیز با به کارگیری متغیر مجازی (*DUM*) مشخص می‌شود و انتظار می‌رود به واسطه‌ی تاثیر منفی بر سرمایه گذاری، با تولید ناخالص داخلی رابطه‌ی منفی داشته باشد، برای نشان دادن کوشش‌های حاصل، مدل‌های کوتاه و بلند مدت به صورت لگاریتمی ارائه شده‌اند:

$$LGDP = F(LK, LL, LXNO, LXO, LXII, DUM) \quad (1)$$

$$LGDPNO = F(LK, LL, LXNO, LXO, LXII, DUM) \quad (2)$$

LGDP لگاریتم تولید ناخالص داخلی (میلیارد ریال به قیمت ثابت ۱۳۶۱) است. *LGDPNO* لگاریتم تولید ناخالص داخلی بدون نفت (میلیارد ریال به قیمت ثابت ۱۳۶۱) است.

LK لگاریتم نهاده‌ی سرمایه‌ی ثابت (میلیارد ریال به قیمت ثابت ۱۳۶۱) است.

LL لگاریتم نهاده‌ی نیروی کار (هزار نفر) است.

LXNO لگاریتم صادرات کالاهای غیر نفتی (میلیون دلار) است.

LXO لگاریتم صادرات کالاهای نفتی (میلیون دلار) است.

LXII لگاریتم نسبت صادرات کالاهای صنعتی به واردات کالاهای واسطه‌ای است.

DUM متغیر مجازی سال‌های جنگ (۱۳۵۹-۶۷) است.

آزمون‌های مربوط به ایستایی متغیرها نشان می‌دهد که فرضیهی وجود ریشهی واحد برای همهی متغیرها در سطح بحرانی ۵ درصد رد نمی‌شود و کلیهی متغیرها در سطح داده‌ها نایستا هستند، ولی با یکبار تفاضل گیری، ایستا می‌شوند.

جدول ۱: بررسی ایستایی متغیرها در حالت سطح و تفاضل اول

آزمون فیلیپس - برون تفاضل مرتبه‌ی اول		آزمون ADF تفاضل مرتبه‌ی اول		آزمون فیلیپس - برون		آزمون ADF		متغیر
مقدار بحرانی	آماره	مقدار بحرانی	آماره	مقدار بحرانی	آماره	مقدار بحرانی	آماره	
-۲/۹۴۴ (+/-۰)	-۲/۹۵۸۱	۱/۶۲۰۸ (+/-۰)	-۱/۸۶۲	-۲/۹۴۲۲ (+/-۰)	-۲/۳۶۴	-۲/۹۴۴۶ (+/-۰)	-۲/۲۶۷	LGDPNO
-۲/۹۴۴ (+/-۰)	-۴/۲۹۷	-۲/۹۴۷ (+/-۰)	-۴/۴۰۰۲	-۲/۹۴۲۲ (+/-۰)	-۰/۷۳۸	-۲/۹۴۴۶ (+/-۰)	-۰/۹۰۳۷	LXNO
-۲/۹۴۴ (+/-۰)	-۵/۹۵۹	-۲/۹۴۷ (+/-۰)	-۳/۹۹۷۵ (+/-۰)	-۲/۹۴۲۲ (+/-۰)	-۱/۹۴۳	-۲/۹۴۴۶ (+/-۰)	-۲/۰۸۰	LXO
-۲/۹۴۴ (+/-۰)	-۵/۷۸۱	-۲/۹۴۷ (+/-۰)	-۳/۸۹۴۴ (+/-۰)	-۲/۹۴۲۲ (+/-۰)	-۱/۱۵۱	-۲/۹۴۴۶ (+/-۰)	-۰/۸۲۴۹۷	LXI
-۲/۹۴۴ (+/-۰)	-۵/۴۳۲	-۲/۹۴۷ (+/-۰)	-۳/۵۵۰۳ (+/-۰)	-۳/۵۳۴۸ (+/-۰)	-۲/۸۰۲	-۲/۵۳۸۶ (+/-۰)	-۲/۹۴۸	L.I.
-۲/۹۴۰ (+/-۰)	-۲/۸۲۰	-۲/۹۶۱ (+/-۰)	-۲/۸۲۲۳ (+/-۰)	-۲/۹۴۲۲ (+/-۰)	-۲/۰۰۳۳	-۲/۹۴۴۳ (+/-۰)	-۱/۹۷۱	LK
-۱/۹۵۰ (+/-۰)	-۲/۳۵۲۴	-۱/۹۵۰ (+/-۰)	۲/۴۲۴۵ (+/-۰)	-۲/۹۴۲۲ (+/-۰)	-۲/۵۴۹۹	-۲/۹۴۴۶ (+/-۰)	-۲/۴۰۹	LGDP

مأخذ: یافته‌های تحقیق

مدل‌های مذکور با روش اقتصاد سنجی *OLS* و آزمون انگل-گرنجر در بلند مدت و تصحیح خطأ (*ECM*) در کوتاه مدت برآورد گردید. توابع بهینه پس از حذف متغیرهای کم اهمیت به شرح زیر هستند.

۳-۱- توابع بلند مدت

$$\begin{aligned} LGDPNO &= -1/818 + 0/485LK + 0/517LL + 0/094LXNO + 0/081LXO \\ &\quad (-1/84) \quad (6/94) \quad (3/41) \quad (2/74) \quad (2/95) \\ &\quad - 0/068DUM + 0/626MA(1) \quad (3) \\ &\quad (-1/91) \quad (4/25) \end{aligned}$$

$$R^t = 0/995 \quad \bar{R}^t = 0/994 \quad F = 1.28/85 (0/000) \quad DW = 0/994$$

$$\begin{aligned} LGDP &= 4/41 + 0/31LK + 0/0107LXNO + 0/0128LXO + 0/039LXII \\ &\quad (12/47) \quad (5/17) \quad (4/56) \quad (4/13) \quad (4/61) \\ &\quad + 0/97MA(1) \quad (4) \\ &\quad (57/32) \end{aligned}$$

$$R^t = 0/987 \quad \bar{R}^t = 0/984 \quad F = 486/14 (0/000) \quad DW = 1/679$$

آزمون دیکی- فولر، بیانگر ایستا بودن جزء اخلاق توابع مذکور است. میزان $ADF(1)$ برای اجزاء اخلاق به ترتیب برابر با $-2/891$ و $-3/772$ است و با توجه به میزان بحرانی آن در سطح ۵ درصد، یعنی $-1/952$ ، معنی دار هستند. از این رو، همگرایی بین متغیرهای توابع تایید می گردد. آزمون های وايت و جارک- برا، فروض عدم ناهمسانی واریانس و نرمال بودن جملات اخلاق را مورد تایید قرار دادند. مقادیر آمارهای t نشان می دهد که ضرایب متغیرهای XO و XNO در هر دو تابع، معنی دار هستند. متغیرهای L و XII به ترتیب فقط با $GDPNO$ و GDP دارای رابطه‌ی معنی دار هستند. متغیر XII از مدل $GOPNO$ و متغیرهای L و DUM در GDP ، به دلیل معنی دار نشدن حذف شده‌اند.

نتایج حاصل نشان می دهد که افزایش یک درصد در متغیر XNO ، در بلند مدت موجب رشد $GDPNO$ و GDP به میزان $0/09$ و $0/01$ درصد می شود. همچنین، رشد XO به میزان یک درصد، $GDPNO$ و GDP را به ترتیب به میزان $0/08$ و $0/012$ درصد افزایش می دهد.

۲-۳- توابع کوتاه مدت

$$\begin{aligned}
 DLGDPNO &= +0.26DLK + 0.58DLL + 0.062DLXNO + 0.051DLXO \\
 &\quad (3/22) \quad (3/21) \quad (2/77) \quad (3/23) \\
 &+ 0.067DLXO(-1) + 0.079DLXO(-2) - 0.041ECM(-1) \\
 &\quad (3/94) \quad (4/42) \quad (-2/64) \\
 R^* &= 0.812 \quad \bar{R} = 0.772 \quad F = 20.25 (0.000) \quad DW = 1.68
 \end{aligned} \tag{5}$$

$$\begin{aligned}
 DLGDP &= +0.52DLGDP(-1) + 0.135DLXO + 0.064DLXO(-2) \\
 &\quad (5/37) \quad (6/63) \quad (2/83) \\
 &+ 0.045DLXII - 0.039ECM(-1) \\
 &\quad (3/38) \quad (-2/43) \\
 R^* &= 0.72 \quad \bar{R} = 0.68 \quad F = 19.6 \quad DW = 1.68
 \end{aligned} \tag{6}$$

همان طور که ملاحظه می‌شود، آماره‌های t ، تماماً معنی‌دار بودن متغیرهای توابع کوتاه مدت را نشان می‌دهند. همچنین، فرض همسانی واریانس، نرمال بودن جملات اخلاق از طریق آزمون‌های وایت و جارک-برا مورد تایید قرار گرفته است. ضرایب جملات تصحیح خطای نشان می‌دهد که در مدل $GDPNO$ ، تقریباً ۴۱ درصد و در GDP ، تقریباً ۳۹ درصد از عدم تعادل یک دوره در دوره‌ی بعد تعدیل می‌شود.

مطابق با نتایج به دست آمده در کوتاه مدت، افزایش یک درصد در نرخ رشد متغیر XNO ، نرخ رشد $GDPNO$ را حدود ۰.۰۶ درصد افزایش می‌دهد. ضریب مربوط به متغیر XO ، نشان می‌دهد که افزایش رشد آن به میزان یک درصد، موجب بالا رفتن نرخ‌های رشد $GDPNO$ و GDP به ترتیب برابر با ۰.۰۵ و ۰.۱۳ درصد در همان سال می‌شود و نیز نرخ رشد $GDPNO$ را در یک سال و دو سال بعد به ترتیب حدود ۰.۰۶ و ۰.۰۸ درصد و نرخ رشد GDP را با یک وقفه دو ساله، ۰.۰۶ درصد افزایش می‌دهد. نتایج همچنین نشان می‌دهد که نرخ‌های رشد K و L با نرخ رشد $GDPNO$ دارای رابطه‌ی مشبّت و معنی‌دار است، اما بر

نرخ رشد GDP رابطه‌ی معنی‌داری ندارد. رشد XII نیز فقط بر رشد GDP تاثیر معنی‌دار دارد.

۴- خلاصه و نتیجه گیری

در این مقاله برای بررسی تاثیر صادرات بر تولید ناخالص داخلی در دوره‌ی ۱۳۴۲-۷۹، دو تابع تولید ناخالص داخلی بدون نفت ($GDPNO$) و تولید ناخالص داخلی با نفت (GDP) برآورد گردید. در این دو تابع، متغیرهای مستقل عبارتند از صادرات نفتی، صادرات غیر نفتی، نیروی کار، سرمایه‌ی ثابت، نسبت صادرات صنعتی به واردات کالاهای واسطه‌ای و متغیر مجازی سال‌های جنگ^۱ (۱۳۵۹-۶۷).

مدل‌های مذکور، برگرفته از مدل سالواتوره و هاتر است، با این تفاوت که با توجه به واپسگی اقتصاد ایران بخصوص، بخش صنعتی به درآمد ارزی حاصل از صادرات نفت، شاخص صنعتی شدن را با نسبت صادرات صنعتی به واردات کالاهای واسطه‌ای (به جای تولید صنعتی) نشان داده‌ایم. همچنین، متغیر صادرات به صورت دو متغیر صادرات نفتی (XO) و صادرات غیر نفتی (XNO) به طور جداگانه در مدل‌ها وارد شده‌اند. با انجام آزمون دیکی- فولر و اطمینان از اینکه کلیه متغیرها با یک تفاضل پایا هستند، توابع به صورت بلند مدت و کوتاه مدت برآورد گردیدند و با روش انگل- گرنجر مشخص شد که جملات اخلال در توابع بلند مدت در سطح ایستا هستند. مطابق با نتایج حاصل، در مدل‌های بلند مدت و کوتاه مدت XNO ، رابطه‌ی مثبت و معنی‌داری با $GDPNO$ دارد، اما با GDP فقط در بلند مدت دارای رابطه‌ی معنی‌داری است. همچنین، نتایج نشان می‌دهد که افزایش XO در بلند مدت و کوتاه مدت دارای تاثیر مثبت و معنی‌داری بر $GDPNO$ و GDP در همان سال است. علاوه بر این، رشد XO با وقفه‌های یک‌ساله و دو ساله بر رشد $GDPNO$ و با یک وقفه دو ساله بر رشد GDP اثر معنی‌داری در جهت افزایش آنها در کوتاه مدت دارد. ضرایب جمله تصحیح خطای در مدل $GDPNO$ و GDP به ترتیب برابر با ۴۱ درصد و ۳۹ درصد است که دلالت بر تعديل ۴۱ درصد و ۳۹ درصد از عدم تعادل یک دوره در دوره‌ی بعد برای مدل‌های مذکور دارد.

به طور کلی، نتایج این مطالعه در رابطه با بررسی تاثیر صادرات نفتی و غیر نفتی بر تولید داخلی با احتساب نفت و بدون آن در کوتاه و بلند مدت، نشان

می‌دهد که بجز رابطه‌ی صادرات غیر نفتی و تولید ناخالص داخلی بدون نفت که معنی دار نشده است، در سایر موارد ضرائب مثبت و معنی دار است. در واقع نتایج این مطالعه، به طور کلی نتایج برآورد الگوی سوالاتوره و هاتر را که بیانگر تاثیر مثبت و معنی صادرات بر تولید ناخالص داخلی در کشورهای در حال توسعه (با اقتصادهای درون‌گرا) است، تایید می‌کند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

فهرست منابع

- تولسی، محمود، "رابطه رشد صادرات و رشد اقتصادی بر اساس آزمون علی گرنجر،" فصلنامه پژوهشنامه بازارگانی، شماره ۱۲، پاییز ۱۳۷۸، صص ۴۵-۱۵.
- جلالی نائینی، احمد رضا، " الصادرات و رشد اقتصادی،" فصلنامه پژوهشنامه بازارگانی، شماره ۱، زمستان ۱۳۷۵، صص ۳۶-۶.
- رحیمی، عباس و رازیینی، ابراهیم، سیاست‌های حمایتی و تاکید بر سیاست‌های بازارگانی، تهران، موسسه پژوهش‌های بازارگانی، ۱۳۷۴، ص ۲۹۴.
- شرکاء، حمیدرضا و صفوی، بیژن، "بررسی رشد صنعتی ایران،" فصلنامه پژوهشنامه بازارگانی، شماره ۳، تابستان ۱۳۷۶، صص ۸۰-۵۵.
- صفری، سکینه، "بررسی اثرات صادرات بر رشد اقتصادی،" پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران، دانشگاه الزهراء، ۱۳۷۵.
- نواصری، مجید، بررسی تاثیر صادرات بر تولید ناخالص داخلی ایران (۱۳۴۲-۱۳۷۹)، دانشگاه آزاد اسلامی، ۱۳۸۳، ص ۴۱.
- هادی زنوز، بهروز، "راهبردهای تجاری و توسعه صنعتی در ایران، ۱۳۷۷-۵۸،" فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی، شماره ۶، پاییز ۱۳۷۹، صص ۳۸-۷.
- هزیر کیانی، کامبیز و حستوند، داریوش، "بررسی رابطه‌ی رشد صادرات و رشد اقتصادی،" فصلنامه پژوهش‌های بازارگانی، شماره ۷، تابستان ۱۳۷۷، صص ۲۸-۱.

- Ballasa, B. "Export and Economic Growth, Further Evidence," *Journal of Development Economics*, No.5, 1978, p.p. 187-189.
- Chow, P. "Causality between Export and Industrial Development, *Journal of Development Economics*," Vol. 26, 1987, p.p. 55-63.
- Dolar, D. "World Bank," *Outward-Oriented Developing Economics, Really DO Grow More Rapidly: Evidence from 95 LDCs*, 1976-1985, *Economic Development and Cultural Change*, 1990, p.p. 523-544.
- Feder, G., "On Export and Economic Growth," *Journal of Development Economics*, No. 12, April 1982, p.p. 59-73.
- Fosu, Augustion, "Export and Economic Growth," *The African World Development*, Vol. 18, No. 6, 1990, p.p. 831-835.
- Jung, W. and Marshall P., "Export Growth on Causality in Developing Countries," *Journal of Development Economics*, 1985, p.p. 18-12.
- Michaely, "Export and Growth: An Empirical Investigation," *Journal of Development Economics*, No. 4, 1977, p.p. 49-53.

Analyzing the Quatitative Effects of Export on Iran's GDP

Abdolmajid Ahangari (Ph.D.) and Majid Navaseri (MS.c.)*

Abstract:

The role of export in economic development of countries, particularly its effect on GDP in the recent decades, has increasingly become the interest of economists. Using time-series of the period 1963-2000 and Engel-Granger as well as Error Correction Method (ECM), the relationship between Oil export (OX), non-oil export (NOX), gross domestic production (GDP) and gross domestic non-oil production (GDNOP) are estimated. The employed model is taken from Salvatoreh and Hater's model in which the independent variables including export (oil and non-oil separately), labor force, capital are the proportion of industrial export to the import of middle goods (as an index of industrialization). Results reported that one percent increase in NOX will, in the long-run, bring about 0.01 percent and 0.09 percent increase in GDP and GDNOP respectively, and one percent growth of OX will increase the mentioned variables up to 0.012 and 0.08 percent respectively. Also, the estimation regarding the short run models indicates that one percent increase in the growth rate of OX will increase the growth rates of GDP and GDNOP up to 0.13 and 0.05 respectively in the same year, and it will increase the growth rate of GDNOP up to 0.06 percent in the following year, 0.08 percent in the two following years and the growth rate of GDP up to 0.06 percent with a two-year lag. The short run results do not indicate any significant relationship between NOX and GDP.

Keywords: oil export, non-oil export, gross domestic production, gross domestic non-oil production industrialization

*Assistant professor of Economics, Shahid Chamran University of Ahvaz, and MS.c. of Islamic Azad University of Ahvaz, respectively

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی